

Стани, стани, юнакъ балкански.

Стани, стани, юнакъ балкански
Отъ сънъ дълбокъ се събуди.
Срѣщу народа отомански
Ти българитѣ поведи!

Но сълзи кървави пролива
Въвъ робство милий нашъ народъ;
Високо той ржцѣ простира
Да го избави вишній Богъ!

И тѣй ний много прѣтърпѣхме
Но стига толкозъ да тѣрпимъ,
Да бждемъ пакъ, каквито бѣхме
Ил' всинца да се изтрѣбимъ.

До кога, братя, ще страдайте?
Защо да се не съберемъ?
Така ли вѣчно ще се губимъ,
Въвъ робство всинца да измремъ!

Я вижте, братя, погледнете
На чуждитѣ намъ племена!
Отъ тѣхъ добъръ примѣръ вземете,
Какъ си прославятъ имена!

Станете, братя, вий станете,
Начало покажете вий;
Некъ сабитѣ си да запашемъ,
И помощъ ще да се яви,